
Maitri (Maitrayani) Upanishad

——
मैत्रायण्युपनिषत्

——
Document Information

Text title : DeviMaitri(Maitrayani) Upanishad

File name : maitri.itx

Category : upanishhat, upanishad

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic Tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 24/108; Sam Veda, yajurvedIya (?) Samanya Upanishad

Latest update : January 7, 2005, August 13, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 13, 2021

sanskritdocuments.org

Maitri (Maitrayani) Upanishad

मैत्रायण्युपनिषत्

॥ अथ मैत्रायण्युपनिषत् ॥

सामवेदीय सामान्य उपनिषत् ॥

वैराग्योत्थभक्तियुक्ताब्रह्ममात्रप्रबोधतः ।

यत्पदं मुनयो यान्ति तत्रैपदमहं महः ॥

ॐ आप्यायन्तु ममाङ्गानि वाक्प्राणश्चक्षुः श्रोतमथो

बलमिन्द्रियाणि य ।

सर्वाणि सर्वं ब्रह्मोपनिषदं माहं ब्रह्म निराकुर्यां

मा मा ब्रह्म

निराकरोदनिराकराणमस्त्वनिराकराणं मेस्तु तदात्मनि निरते य

उपनिषत्सु

धर्मास्ते मयि सन्तु ते मयि सन्तु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

मैत्रायणी कौषितकी बृहज्जबालतापनी ।

कालाग्निरुद्रमैत्रेयी सुबालक्षुरमन्त्रिका ।

ॐ बृहद्रथो ङ वै नाम राजा राज्ये ज्येष्ठ पुत्रं

निधापयित्वेदमशाश्वतं मन्यमानः शारीरं

वैराग्यमुपेतोऽराण्यं निर्जगाम स तत्र परमं तप

आस्थायादित्यभीक्ष्माणो ऽर्ध्वबाहुस्तिष्ठत्यन्ते सऽस्रस्य

मुनिरन्तिकमाजगामाग्निरिवाधूमकस्तेजसा

निर्दहन्निवात्मविद्भगवाञ्छाकायन्य उत्तिष्ठोत्तिष्ठ वरं

वृणीश्वेति राजानमब्रवीत्स तस्मै नमस्कृत्योवाच

भगवन्नाडमात्मवित्तं तत्त्वविच्छृणुमो वयं स त्वं नो

ब्रूहीत्येतद्भूतं पुरस्तादशक्यं मा पृच्छ

प्रश्नमैक्ष्वाकान्यान्कामान्वृणीश्वेति शाकायन्यस्य

थरएवमिभृश्यमानो राजेमां गाथां जगाद ॥ १ ॥

भगवन्नस्थियर्मस्नायुमज्जामांसशुक्रशोषितश्वेष्माश्रुदू

षिते विष्टमूत्रवातपित्तकृसङ्घाते दुर्गन्धे

निःसारेऽस्मिञ्छरीरे किं कामोपभोगैः ॥ २ ॥

कामक्रोधलोभभयविषादेष्वैष्टवियोगानिष्टसम्प्रयोगक्षु

त्पिपासाजरामृत्युरोगशोकाद्यैरभिडतेऽस्मिञ्छरीरे किं

कामोपभोगैः ॥ ३ ॥

सर्वं येदं क्षयिष्यु पश्यामो यथेमे

दंशमशकादयस्तृणवन्नश्यतयोद्भूतप्रध्वंसिनः ॥ ४ ॥

अथ किमेतैर्वा परेऽन्ये मलाधनुर्धराश्वकवर्तिनः

केचित्सुदुम्भूरिद्युम्नेन्द्रद्युम्कुवलयाम्नाश्वयौवनाश्ववद्विया

श्वाश्वपतिः शशाभिन्दुर्दारिश्चन्द्रोऽम्भरीषो

ननूक्तस्वयातिर्यथातिनरएयोक्षसेनोत्थमरुत्तभरतप्रभृतयो

राजानो मिषतो भन्धुवर्गस्य मडतीं श्रियं

त्यक्त्वास्माल्लोकादमुं लोकं प्रयान्ति ॥ ५ ॥

अथ किमेतैर्वा परेऽन्ये

गन्धर्वासुरयक्षराक्षसभूतगणपिशाचोरगग्रडादीनां

निरोधनं पश्यामः ॥ ६ ॥

अथ किमेतैर्वान्यानां शोषणं मलाण्वानां शिभरिणाम् (किमेतैर्वाण्यैर्वाणां)

प्रपतनं ध्रुवस्य प्रयलनं (प्रश्चनं वातरज्जूनां)

(स्थानं वा तदुणाम्)

निमज्जनं पृथिव्याः स्थानादपसरणं सुराणाम्

सोऽडमित्येतद्विधेऽस्मिन्संसारे किं

कामोपभोगैर्यैरेवाश्रितस्यासङ्कटिडावर्तनं दृश्यत

धृत्युद्धर्तुमर्द्धसीत्यन्धोऽपानस्थो भेक एवाडमस्मिन्संसारे

भगवंस्त्वं नो गतिस्त्वं नो गतिः ॥ ७ ॥ एति प्रथमः

प्रपाठकः ॥

अथ भगवाञ्छाकायन्यः सुप्रीतोऽब्रवीद्राजानं मडाराज

भृडद्रथेक्ष्वाकुवंशध्वजशीर्षात्मजः कृतकृत्यस्त्वं

મરુન્નામ્નો વિશ્રુતોડસીત્યયં વા વ ખલ્વાત્મા તે કતમો
ભગવાન્વાર્ણ્ય ઇતિ તં હોવાચ ઇતિ ॥ ૧ ॥

ય એષો બાહ્યાવષ્ટમ્ભનેનોર્ધ્વમુહ્તાન્તો
વ્યથમાનોડવ્યથમાનસ્તમઃ પ્રણુદત્યેષ આત્મેત્યાહ
ભગવાનથ ય એષ સમ્પ્રસાદોડસ્માઞ્છરીરાત્સમુત્થાય
પરં જ્યોતિરુપસમ્પદ્ય સ્વેન રૂપેણાભિનિષ્પદ્યત એષ આત્મેતિ
હોવાચૈતદમૃતમભયમેતદ્બ્રહ્મેતિ ॥ ૨ ॥

અથ ખલ્વિયં બ્રહ્મવિદ્યા સર્વોપનિષદ્વિદ્યા વા રાજન્નસ્માકં
ભગવતા મૈત્રેયેણ વ્યાખ્યાતાહ તે
કથયિષ્યામીત્યથાપહતપાખ્માનસ્તિગ્મતેજસ ઊર્ધ્વરેતસો
વાલખિલ્યા ઇતિ શ્રુયન્તેડચૈતે
પ્રજાપતિમબ્રુવન્ભગવઞ્કટમિવાચેતનમિદં શરીરં
કસ્યૈષ ખલ્વીદૃશો મહિમાતીન્દ્રિયભૂતસ્ય
ચેનૈતદ્વિધમિદં ચેતનવત્પ્રતિષ્ઠાપિતં પ્રચોદયિતાસ્ય કો
ભગવન્નેતદસ્માકં બ્રૂહીતિ તાન્હોવાચ ॥ ૩ ॥

યો હ ખલુ વાયોપરિસ્થઃ શ્રૂયતે સ એવ વા એષ શુદ્ધઃ
પૂતઃ શૂન્યઃ શાન્તો પ્રાણોડનીશત્માડનન્તોડક્ષય્યઃ સ્થિરઃ
શાશ્વતોડજઃ સ્વતન્નઃ સ્વે મહિમ્નિ તિષ્ઠત્યનેનેદં શરીરં
ચેતનવત્પ્રતિષ્ઠાપિતં પ્રચોદયિતા ચૈષોડસ્યેતિ તે
હોયુર્ભગવન્કથમનેનેદૃશેનાનિચ્છેનૈતદ્વિધમિદં
ચેતનવત્પ્રતિષ્ઠાપિતં પ્રચોદયિતા ચૈષોડસ્યેતિ કથમિતિ
તાન્હોવાચ ॥ ૪ ॥

સ વા એષ સૂક્ષ્મોડગ્રાહ્યોડદૃશ્યઃ પુરુષસંજ્ઞકો
બુદ્ધિપૂર્વમિહૈવાવર્તતેડશેન સુષુપ્તસ્યૈવ બુદ્ધિપૂર્વ
નિબોધયત્યથ યોહ ખલુ વાવાઇતસ્યાંશોડયં
યચ્ચેતનમાત્રઃ પ્રતિપૂરુષં ક્ષેત્રજ્ઞઃ
સદ્ગુલ્પાધ્યવસાયાભિમાનલિડ્ગઃ પ્રજાપતિર્વિશ્વક્ષસ્તેન
ચેતનેનેદં શરીરં ચેતનવત્પ્રતિષ્ઠાપિતં પ્રચોદયિતા
ચૈષોડસ્યેતિ તે હોયુર્ભગવન્ત્રીદૃશસ્ય કથમંશેન
વર્તનમિતિ તાન્હોવાચ ॥ ૫ ॥

प्रजापतिर्वा अेषोऽग्रेऽतिष्ठत्स नारमतैः स
 आत्मनमभिध्यायद्भव्यः प्रजा असृजत्त अस्यैवात्मप्रबुद्धा
 अप्राणा स्थाणुरिव तिष्ठमाना अपश्यत्स नारमत
 सोऽमन्यतैतासं प्रतिबोधनायाव्यन्तरं प्राविशानीत्यथ स
 वायुमिवात्मानं कृत्वाव्यन्तरं प्राविशत्स अेको नाविशत्स
 पञ्चधात्मानं प्रविभज्योच्यते यः प्राणोऽपानः समान
 उदानो व्यान इति ॥ ६ ॥

अथ योऽयमूर्ध्वमुत्क्षामतीत्येष वाव स प्राणोऽय
 योयमावञ्चं संक्रामत्येष वाव सोऽपानोऽय योयं
 स्थविष्ठमन्नधातुमपाने स्थापयत्यणिष्ठ याऽग्रेऽग्रे
 समं नयत्येष वाव स समानोऽय योऽयं पीताशितमुद्गिरति
 निगिरतीति येष वाव स उदानोऽय येनैताः शिरा
 अनुव्याप्ता अेष वाव स व्यानः ॥ ७ ॥

अथोपांशुरन्तर्याम्यमिभवावत्यन्तर्याममुपांशुमेतयोऽन्तरावे
 यौषण्यं मासवदौषण्यं स पुरुषोऽय यः पुरुषः
 सोऽग्निर्वैश्वानरोऽप्यन्यत्राप्युक्तामयमग्निर्वैश्वानरो
 योऽयमनन्तः पुरुषो येनेदमन्नं पच्यते यद्विदमधते
 तस्यैष घोषो भवति यदेतत्कर्णवपिधाय शृणोति स
 यदोत्कमिष्यन्भवति नैनं घोषं शृणोति ॥ ८ ॥

स वा अेष पञ्चधात्मानं प्रविभज्य निष्ठितो गुडायां
 मनोमयः प्राणशरीरो बहुरूपः सत्यसं कल्प आत्मेति स वा
 अेषोऽस्य लुदन्तरे तिष्ठन्नकृतार्थोऽमन्यतार्थानसानि
 तत्स्वानीमानि भिन्वोदितः पञ्चभी रश्मिभिर्विषयानतीति
 बुद्धीन्द्रियाणि यानीमान्येतान्यस्य रश्मयः कर्मेन्द्रियाण्यस्य
 उया रथः शरीरं मनो नियन्ता प्रकृतिमयोस्य प्रतोदनेन
 पल्वीरितं परिभ्रमतीदं शरीरं यकमिव मुते य
 नेदं शरीरं येतनवत्प्रतिष्ठापितं प्रयोदयिता
 येषोऽस्येति ॥ ९ ॥

स वा अेष आत्मेत्यदो वशं नीत इव सितासितैः
 कर्मकृत्वैरभिभूयमान इव प्रतिशरीरेषु

ચરત્યવ્યક્તવાત્સૂક્ષ્મત્વાદદૃશ્યત્વાદગ્રાહ્યત્વાન્નિર્મમત્વા
ચ્યાનવસ્થોડકર્તા કર્તૈવાવસ્થિતઃ ॥ ૧૦ ॥

સ વા એષ શુદ્ધઃ સ્થિરોડચલશ્ચાલેપોડવ્યગ્રો નિઃસ્પૃહઃ
પ્રેક્ષકવદવસ્થિતઃ સ્વસ્થ ચરિતભુગ્ગુણમયેન
પટેનાત્માનમન્તર્ધાયાવસ્થિત ઇત્યવસ્થિત ઇતિ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ
દ્વિતીયઃ પ્રપાઠકઃ ॥

તે હોચુર્ભગવન્ચઘૈવમસ્થાત્મનો મહિમાન સૂચયસીત્યન્યો
વા પરઃ કોડયમાત્મા સિતાસિતૈઃ કર્મફલૈરભિભૂયમાનઃ
સદસઘોનિમાપદ્યત ઇત્યવાચીં વોર્ધ્વા વા ગતં
દ્વૈરભિભૂયમાનઃ પરિભ્રમતીતિ કતમ એષ ઇતિ
તાન્હોવાચ ॥ ૧ ॥

અસ્તિ ખલ્વન્યોડપરો ભૂતાત્મા ચોડયં સિતાસિતૈઃ
કર્મફલૈરભિભૂયમાનઃ સદસઘોનિમાપદ્યત ઇત્યવાચીં
વોર્ધ્વા ગતિં દ્વૈરભિભૂયમાનઃ
પરિભ્રમતીત્યસ્થોપવ્યાખ્યાનં પચ્ચ તન્માત્રાણિ
ભૂતશબ્દેનોચ્યન્તે પચ્ચ મહાભૂતાનિ
ભૂતશબ્દેનોચ્યન્તેડથ તેષાં યઃ સમુદાયઃ
શરીરમિત્યુક્તમથ ચો હ ખલુ વાવ શરીરમિત્યુક્તં સ
ભૂતાત્મેત્યુક્તમથાસ્તિ તસ્થાત્મા ભિન્દુરિવ પુષ્કર ઇતિ સ વા
એષોડભિભૂતઃ

પ્રાકૃત્યૈર્ગુણૈરિત્યતોડભિભૂતવાત્સંમૂઢત્વં
પ્રયાત્યસંમૂઢસ્ત્વાદાત્મસ્થં પ્રભું ભગવન્તં
કારયિતારં નાપશ્યદ્બુણૌઘૈસ્તૃપ્યમાનઃ
કલુષીકૃતાસ્થિરશ્ચચ્ચલો લોલુપ્યમાનઃ સસ્પૃહો
વ્યગ્રશ્ચાભિમાનત્વં પ્રયાત ઇત્યહં સો મમેદમિત્યેવં
મન્યમાનો નિભદ્ધાત્યાત્મનાત્માનં જાલેનૈવ ખચરઃ
કૃતસ્થાનુકૃલૈરભિભૂયમાનઃ પરિભ્રમતીતિ ॥ ૨ ॥

અથાન્યત્રાપ્યુક્તં યઃ કર્તા સોડયં વૈ ભૂતાત્મા કરણૈઃ
કારયિતાન્તપુરુષોડથ યથાગ્નિનાયઃપિણ્ડો વાભિભૂતઃ

कर्तृभिर्लन्यमानो नानात्वमुपैत्येवं वाव भल्वसौ
 भूतात्मान्तःपुरुषेणाभिभूतो गुणैर्लन्यमानो
 नानात्वमुपैत्यथ यत्रिगुणं यतुरशीतिलक्षयोनिपरिशतं
 भूतत्रिगुणमेतद्वै नानात्वस्य रुपं तानि ७ वा षमानि
 गुणानि पुरुषेणोरितानि यङ्मिव यङ्गिणेत्यथ यथायःपिण्डे
 लन्यमाने नाग्निरभिभूयत्येवं नाभिभूयत्यसौ
 पुरुषोऽभिभूयत्ययं भूतात्मोपसंश्चिष्टत्वादिति ॥ ३ ॥

अथान्यत्राप्युक्तं शरीरमिदं मैथुनादेवोद्भूतं
 संविदपेतं निरय अेव मूत्रद्वारेण
 निष्कामन्तमस्थिभिश्चितं मासेनानुलिप्तं
 यर्मणावभङ्गं विण्मूत्रपित्तकङ्कमज्जमेदोवसाभिरन्यैश्च
 मलैर्बहुभिः परिपूर्णां कोशं षवावसन्नेति ॥ ४ ॥

अथान्यत्राप्युक्तं संमोहो भयं विषादो निद्रा तन्द्री व्राणो
 जरा शोकः क्षुत्पिपासा कार्पाण्यं कोधो नास्तिक्यमज्ञानं
 मात्सर्यं वैकारुण्यं मूढत्वं निर्ग्राहत्वं
 निहृतत्वमुद्धातत्वमसमत्वमिति तामसान्वितस्तृष्णा स्नेहो
 रागो लोभो लिंसा रतिर्दृष्टिव्यापृतत्वमीर्ष्या
 काममवस्थितत्वं यञ्चलत्वं जिडीर्षार्थोपार्जनं
 मित्रानुग्रहणं परिग्रहावलम्बोऽनिष्टेष्विन्द्रियार्थेषु
 द्विष्टिरिष्टेष्वभिषङ्ग एति राजसान्वितैः परिपूर्णां
 अेतैरभिभूतं एत्ययं भूतात्मा
 तस्मान्नानाउपाण्याप्रोतीत्याप्रोतीति ॥ ५ ॥ तृतीयः
 प्रपाठकः ॥

ते ७ भल्वथोर्ध्वरेतसोऽतिविस्मिता अतिसमेत्योयुर्भगवन्नमस्ते
 त्वं नः शाधि त्वमस्माकं गतिरन्या न विद्यत एत्यस्य
 कोऽतिथिर्भूतात्मनो येनेदं लित्वामन्येव सायुज्यमुपैति
 तान्ढोवाय ॥ १ ॥

अथान्यत्राप्युक्तं मडानदीषूर्मय एव निवर्तकमस्य
 यत्पुराङ्गतं समुद्रवेलेव दुर्निवार्यमस्य मृत्योरगमनं

સદસત્કલમયૈર્હિ પાશૈઃ પશુરિવ બદ્ધં
 બન્ધનસ્થસ્યેવાસ્વાતન્ત્ર્યં યમવિષયસ્થસ્યૈવ
 બહુભયાવસ્થં મદિરોન્મત્ત ઇવામોદમમદિરોન્મત્તં પાપ્મના
 ગૃહીત ઇવ ભ્રામ્યમાણં મહોરગદૃષ્ટ ઇવ વિપદૃષ્ટે
 મહાન્ધકાર ઇવ રાગાન્ધમિન્દ્રજાલમિવ માયામયં સ્વપ્નમિવ
 મિથ્યાદર્શનં કદલીગર્ભ ઇવાસારં નટ ઇવ ક્ષણવેષં
 ચિત્રમિત્તિરિવ મિથ્યામનોરમમિત્યથોક્તમ્ ॥ શબ્દસ્પર્શાદયો
 ચેડર્થા અનર્થા ઇવ તે સ્થિતાઃ । યેષ્વાસક્તસ્તુ ભૂતાત્મા ન
 સ્મરેચ્ચ પરં પદમ્ ॥ ૨ ॥

અયં વા વ ખલ્વસ્ય પ્રતિવિધિર્ભૂતાત્મનો યદૈવ
 વિદ્યાધિગમસ્ય ધર્મસ્થાનુચરણં સ્વાશ્રમેષ્વાનુક્રમણં
 સ્વધર્મ એવ સર્વ ધત્તે
 સ્તમ્ભશાખેવેતરાણ્યનેનોર્ધ્વભાગભવત્યન્યથધઃ પતત્યેષ
 સ્વધર્માભિભૂતો યો વેદેષુ ન સ્વધર્માતિક્રમેણાશ્રમી
 ભવત્યાશ્રમેષ્વેવાવસ્થિતસ્તપસ્વી ચેત્યુચ્યત એતદધ્યુક્તં
 નાતપસ્કસ્યાત્મધ્યાનેઽધિગમઃ કર્મશુદ્ધિર્વૈત્યેવં હ્યાહ ॥
 તપસા પ્રાપ્યતે સત્ત્વં સત્ત્વાત્સમ્રાપ્યતે મનઃ ।
 મનસા પ્રાપ્યતે ત્વાત્મા હ્યાત્માપત્યા નિવર્તત ઇતિ ॥ ૩ ॥
 અત્રૈતે શ્લોકા ભવન્તિ ॥

યથા નિશ્ચિન્ધનો વહ્નિઃ સ્વયોનાવુપશામ્યતિ ।
 તથા વૃત્તિક્ષયાચ્ચિત્તં સ્વયોનાવુપશામ્યતિ ॥ ૧ ॥
 સ્વયોનાવુપશાન્તસ્ય મનસઃ સત્યગામિનઃ ।
 ઇન્દ્રિયાર્થાવિમૂઢસ્થાનૃતાઃ કર્મવશાનુગાઃ ॥ ૨ ॥
 ચિત્તમેવ હિ સંસારસ્તત્પ્રયત્નેન શોધયેત્ ।
 યચ્ચિત્તસ્તન્મયો ભવતિ ગુહ્યમેતત્સનાતનમ્ ॥ ૩ ॥
 ચિત્તસ્ય હિ પ્રસાદેન હન્તિ કર્મ શુભાશુભમ્ ।
 પ્રસન્નાત્માત્મનિ સ્થિત્વા સુખમવ્યયમશ્રુતે ॥ ૪ ॥
 સમાસક્તં યદા ચિત્તં જન્તોર્વિષયગોચરે ।
 યદૈવં બ્રહ્મણિ સ્યાત્તત્કો ન મુચ્યેત બન્ધનાત્ ॥ ૫ ॥

मनो ङि द्विविधं प्रोक्तं शुद्धं याशुद्धमेव य ।
अशुद्धं कामसङ्कुलं शुद्धं कामविवर्जितम् ॥ ६ ॥

लयविक्षेपरहितं मनः कृत्वा सुनिश्चलम् ।
यदा यात्यमनीषावं तदा तत्परमं पदम् ॥ ७ ॥

तावदेव निरोद्धव्यं हृदि यावत्क्षयं गतम् ।
ऐतज्ज्ञानं य मोक्षं य शेषास्तु ग्रन्थविस्तराः ॥ ८ ॥

समाधिनिर्धूतमलस्य येतसो
निवेशितस्यात्मनि यत्सुषुं लभेत् ।

न शक्यते वार्णयितुं गिरा तदा
स्वयं तदन्तःकरणेन गृह्यते ॥ ९ ॥

अपामपोऽग्निरग्नौ वा व्योम्नि व्योम न लक्षयेत् ।
ऐवमन्तर्गतं चित्तं पुरुषः प्रतिमुच्यते ॥ १० ॥

मन ऐव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ।
बन्धाय विषयासक्तं मुक्त्यै निर्विषयं स्मृतमिति ॥ ११ ॥

अथ यथेयं कौत्सायनिस्तुतिः ॥

त्वं ब्रह्मा त्वं य वै विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वं प्रजापतिः ।
त्वमग्निर्वरुणो वायुस्त्वमिन्द्रस्त्वं निशाकरः ॥ १२ ॥

त्वं मनुस्त्वं यमश्च त्वं पृथिवी त्वमथाय्युतः ।
स्वार्थे स्वाभाविडेऽर्थे य बभुधा तिष्ठसे दिवि ॥ १३ ॥

विश्वेश्वर नमस्तुभ्यं विश्वात्मा विश्वकर्मकृत् ।
विश्वभुविश्वमायस्त्वं विश्वकीडारतिः प्रभुः ॥ १४ ॥

नमः शान्तात्मने तुभ्यं नमो गृह्यतमाय य ।
अचिन्त्यायाप्रमेयाय अनादिनिधनाय येति ॥ १५ ॥ ॥ ४ ॥

तमो वा धमेकमास तत्पश्चात्परेणोरितं विषयत्वं
प्रयात्येतद्वै रजसो रुपं तद्रजः भल्वीरितं विषमत्वं
प्रयात्येतद्वै तमसो रुपं तत्तमः भल्वीरितं तमसः
साम्प्रास्रवत्येतद्वै सत्त्वस्य रुपं तत्सत्त्वमेवेरितं
तत्सत्त्वात्साम्प्रास्रवत्सोऽशोऽयं यश्चेतनमात्रः

प्रतिपुरुषं क्षेत्रज्ञः सङ्ख्याध्यवसायाभिमानविद्गः
 प्रजापतिस्तस्य प्रोक्ता अत्र्यास्तनवो ब्रह्मा रुद्रो विष्णुरित्यथ
 यो ऽ भलु वावास्य राजसोऽशोऽसौ स योऽयं ब्रह्माथ यो ऽ
 भलु वावास्य तामसोऽशोऽसौ स योऽयं रुद्रोऽथ यो ऽ
 भलु वावास्य सात्विकोऽशोऽसौ स अयं विष्णुः स वा अेष
 ऐकस्त्रिधाभूतोऽष्टधैकादशधा द्वादशधापरिमितधा
 योद्भूत उद्भूतत्वाद्भूतेषु यरति प्रतिष्ठा
 सर्वभूतानामधिपतिर्भूवैत्यसावात्मान्तर्बहिश्चान्तर्बहिस्
 ल्य ॥ ५ ॥ यतुर्थः प्रपाठकः ॥

द्विधा वा अेष आत्मानं बिभर्त्ययं यः प्राणो
 यश्चासावादित्योऽथ द्वौ वा अेतावास्तां पञ्चधा
 नामान्तर्बहिश्चाहोरात्रे तौ व्यावर्तेते असौ वा आदित्यो
 बहिरात्मान्तरात्मा प्राणो बहिरात्मा गत्यान्तरात्मनानुमीयते
 । गतिरित्येवं ख्याल यः
 कश्चिद्ध्वानपडतपाभ्माध्यक्षोऽवदातमनास्तन्निष्ठ
 आवृत्तयक्षुः सोऽन्तरात्मागत्या बहिरात्मनोऽनुमीयते
 गतिरित्येवं ख्यालाय य अेषोऽन्तरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषो
 यः पश्यति मां हिरण्यवत्स अेषोऽन्तरे हृत्पुष्कर
 अेवाश्रितोऽन्नमत्ति ॥ १ ॥

अथ य अेषोऽन्तरे हृत्पुष्कर अेवाश्रितोऽन्नमत्ति स
 अेषोऽग्निर्दिवि श्रितः सौरः कालाभ्योऽदृश्यः
 सर्वभूतान्नमत्ति कः पुष्करः डिमयं वेद वा व
 तत्पुष्करं योऽयमाकाशोऽस्येमाश्चतस्रो दिशश्चतस्र
 उपदिशः संस्था अयमर्वागग्निः परत अेतौ
 प्राणादित्यावेतावुपासीतोमित्यक्षरेण व्याहृतिभिः सावित्र्या
 येति ॥ २ ॥

द्वे वाव ब्रह्मणो रूपे मूर्तं यामूर्तं याथ यन्मूर्तं
 तदसत्यं यदमूर्तं तत्सत्यं तद्ब्रह्म यद्ब्रह्म
 तज्ज्योतिर्यज्ज्योतिः स आदित्यः स वा अेष ओमित्येतदात्मा स
 त्रेधात्मानं व्यदुरुत ओमिति तिस्रो मात्रा अेताभिः सर्वमिदमोतं

प्रोतं वैवास्मिन्नित्येवं ङ्याडैतद्वा आदित्य ओमित्येवं
ध्यायंस्तथात्मानं युञ्जतेति ॥ ३ ॥

अथान्यत्राप्युक्तमथ भलु य उद्गीथः स प्राणवो यः प्राणवः
स उद्गीथ इत्यसावादित्य उद्गीथ एव प्राणव इत्येवं
ङ्याडोद्गीथः प्राणवाप्यं प्रणेतारं नामरुपं विगतनिद्रं
विजरमविमृत्युं पुनः पञ्चधा ज्ञेयं निहितं
गुडायामित्येवं ङ्याडोर्ध्वमूलं वा आब्रह्मशाभा
आकाशवाय्वग्नुदकभूम्याद्य एतेनात्तमेतद्ब्रह्म
तत्तस्यैतत्ते यदसावादित्य ओमित्येतदक्षरस्य
यैतत्तस्मादोमित्येनेतदुपासीताजस्रमित्येकोऽस्य रसं
भोधयीत इत्येवं ङ्याडैतदेवाक्षरं पुण्यमेतदेवाक्षरं
जृष्णात्वा यो यद्विच्छति तस्य तत् ॥ ४ ॥

अथान्यत्राप्युक्तं स्तनयत्येपास्य तनूर्या ओमिति
स्त्रीपुंनपुंसकमिति लिङ्गवत्येषाथाग्रिर्वायुरादित्य इति
भास्वत्येषाथ रुद्रो विष्वग्ुरित्यधिपतिरित्येषाथ गार्हपत्यो
दक्षणाग्रिराडवनीय इति भुज्वत्येषाथ ऋग्यजुःसामेति
विजानात्येषथ भूर्भुवस्वरिति लोक्वत्येषाथ भूतं
भव्यं भविष्यदिति कालवत्येषाथ प्राणोऽग्निः सूर्यः इति
प्रतापवत्येषाथात्रमापश्चन्द्रमा इत्याप्यायनवत्येषाथ
बुद्धिर्मनोऽलङ्कार इति येतनवत्येषाथ प्राणोऽपानो व्यान
इति प्राणवत्येके त्यजामीत्युक्तैताड प्रस्तोतार्पिता
भवतीत्येवं ङ्याडैतद्वै सत्यकाम परं यापरं य
यदोमित्येतदक्षरमिति ॥ ५ ॥

अथ व्यातं वा इदमासीत्सत्यं प्रजापतिस्तपस्तम्बा
अनुव्याडरद्भूर्भुवःस्वरित्येषा ङाथ प्रजापतेः स्थविष्ठा
तनूर्वा लोक्वतीति स्वरित्यस्याः शिरो नाभिर्भुवो भूः पादा
आदित्यश्चक्षुरायत्तः पुरुषस्य मडतो मात्राश्चक्षुषा
ङ्ययं मात्राश्चरिति सत्यं वै चक्षुरक्षिण्युपस्थितो ङि
पुरुषः सर्वार्थेषु
वदत्येतस्माद्भूर्भुवःस्वरित्युपासीतानं ङि
प्रजापतिर्विश्वात्मा विश्वचक्षुरिवोपासितो भवतीत्येवं

હ્યાહૈષા વૈ પ્રજાપતિર્વિશ્વભૃત્તનૂરેતસ્યામિદં
સર્વમન્તર્હિતમસ્મિંશ્ચ સર્વસ્મિન્નેષાન્તર્હિતેતિ
તસ્માદેષોપાસીતેતિ ॥ ૬ ॥

તત્સવિતુર્વરેણ્યમિત્યસૌ વા આદિત્યઃ સવિતા સ વા એવં
પ્રવરણાય આત્મકામેનેત્યાહુર્બ્રહ્મવાદિનોડથ ભર્ગો દેવસ્ય
ધીમહીતિ સવિતા વૈ તેડવસ્થિતા યોડસ્ય ભર્ગઃ કં
સચ્ચિતયામીત્યાહુર્બ્રહ્મવાદિનોડથ ધિયો યો નઃ પ્રચોદયાદિતિ
ભુદ્ર્યો વૈ ધિયસ્તા યોડસ્માકં
પ્રચોદયાદિત્યાહુર્બ્રહ્મવાદિનોડથ ભર્ગ ઇતિ યો હ વા
અસ્મિન્નાદિત્યે નિહિતસ્તારકેડક્ષિણિ ચૈષ ભર્ગાપ્યો
ભાભિર્ગતિરસ્ય હીતિ ભર્ગો ભર્જતિ વૈષ ભર્ગ ઇતિ
બ્રહ્મવાદિનોડથ ભર્ગ ઇતિ ભાસયતીમૌલ્લોકાનિતિ
રગ્જયતીમાનિ ભૂતાનિ ગચ્છત ઇતિ
ગચ્છત્યસ્મિન્નાગચ્છત્યસ્મા ઇમાઃ
પ્રજાસ્તસ્માદ્ભારકત્વાદ્ભર્ગઃ શત્રુ-સૂચમાનત્વાત્સૂર્યઃ
સપ્રાત્સવિતા દાનાદાદિત્યઃ
પવનાત્યાવમાનોડથાયોડથાયનાદાદિત્ય ઇત્યેવં હ્યાહ
ખલ્વાત્મનાત્મામૃતાપ્યશ્ચેતા મન્તા ગન્તા સ્મૃષ્ટા
નન્દયિતા કર્તા વક્તા રસયિતા ધ્રાતા સ્પર્શયિતા ચ
વિભુવિગ્રહે સન્નિષ્ટા ઇત્યેવં હ્યાહાથ યત્ર દ્વૈતીભૂતં
વિજ્ઞાનં તત્ર હિ શ્ણોતિ પશ્યતિ જિઘ્રતીતિ રસયતે ચૈવ
સ્પર્શયતિ સર્વમાત્મા જાનીતેતિ યત્રાદ્વૈતીભૂતં વિજ્ઞાનં
કાર્યકારણનિર્મુક્તં નિર્વચનમનૌપમ્યં નિરુપાપ્યં કિં
તદ્ડગ વાચ્યમ્ ॥ ૭ ॥

એષ હિ ખલ્વાત્મેશાનઃ શંભુર્ભવો રુદ્રઃ
પ્રજાપતિર્વિશ્વસૃડ્ઢિરણ્યગર્ભઃ સત્યં પ્રાણો હંસઃ શાન્તો
વિષ્ણુર્નારાયણોડર્કઃ સવિતા ધાતા સમ્રાડિન્દ્ર ઇન્દુરિતિ ય
એષ તપત્યગ્નિના પિહિતઃ સહસ્રાક્ષેણ હિરણ્યમેનાનન્દેનૈષ
વાવ વિજિજ્ઞાસિતવ્યોડન્વેષ્ટવ્યઃ સર્વભૂતેભ્યોડભયં
દત્વારણ્યં ગત્વાથ
બહિઃકૃતેન્દ્રિયાર્થાન્સ્વશરીરાદુપલભતેડથૈનમિતિ

विश्वरूपं हरिणं जातवेदसं परायणं ज्योतिरेकं
तपन्तम् । सडस्ररश्मिः शतधा वर्तमानः प्राणः
प्रजानामुदयत्येष सूर्यः ॥ ८ ॥ एति पञ्चमः प्रपाठकः ॥

। अथ प्रपाठक ६ ।

द्विधा वा अेष आत्मानं विभर्त्ययं यः प्राणो
यश्चासा आदित्योऽथ द्वौ वा अेता अस्य पन्थाना
अन्तर्बलिश्चाडोरात्रेणैतौ व्यावर्तेते असौ वा आदित्यो
बहिरात्मान्तरात्मा प्राणोऽतो बहिरात्मज्या
गत्यान्तरात्मनोऽनुमीयते गतिरित्येवं हि आडाथ यः
कश्चिद्विद्वानपडतपाभ्याऽक्षाध्यक्षोऽवदातमनास्तन्निष्ठ
आवृत्तचक्षुः सो अन्तरात्मज्या गत्या बहिरात्मनोऽनुमीयते
गतिरित्येवं उ आड अथ य अेषोऽन्तरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषो यः
पश्यतीमां हिरण्यवस्थात् स अेषोऽन्तरे हृत्युष्कर
अेवाश्रितोऽन्नमत्ति ॥ १ ॥

अथ य अेषोऽन्तरे हृत्युष्कर अेवाश्रितोऽन्नमत्ति स अेषोऽग्निर्दिवि
श्रितः सौरः कालाभ्योऽदृश्यः सर्वभूतान्यन्नमत्तीति कः

पुष्करः

किंमयो वेति एअदं वा व तत्पुष्करं योऽयमाकाशोऽस्येमाः
यतस्रो दिशश्चतस्र उपदिशो दलसंस्था आसामर्वाग्विचरत अेतौ
प्राणादित्या अेता उपासितोमित्येतदक्षरेण व्याहृतिभिः
सावित्र्या येति ॥ २ ॥

द्वे वाव ब्रह्मणो रूपे मूर्तं यामूर्तं य । अथ यन्मूर्तं
तदसत्यम् यदमूर्तं तत्सत्यम् तद्ब्रह्म तज्जयोतिः यज्जयोतिः स
आदित्यः स वा अेष ओमित्येतदात्माभवत् स त्रेधात्मानं व्याकुरुत
ओमिति तिस्रो मात्रा अेताभिः सर्वमिदमोतं प्रोतं यैवास्मीति अेवं
ड्याडैतद्वा आदित्य ओमित्येवं ध्यायत आत्मानं युञ्जतेति ॥ ३ ॥

अथान्यत्रापि उक्तमथ भलु य उद्गीथः स प्राणवो यः प्राणवः
स उद्गीथ एति असौ वा आदित्य उद्गीथ अेष प्राणवा एति । अेवं
ड्याडोद्गीथं प्राणवाभ्यं प्राणेतारं भाऽरुपं

વિગતનિદ્રં વિજરં વિમૃત્યું

ત્રિપદં ત્ર્યક્ષરં પુનઃ પચ્ચધા જ્ઞેયં નિહિતં ગુહાયામિત્યેવં

હ્યાહોર્ધ્વમૂલં ત્રિપાદ્બ્રહ્મ શાખા આકાશ વાય્વગ્ન્યુદકભૂમ્યાદય

એકોડશ્ચત્થનામૈતદ્બ્રહ્મૈતસ્યૈતત્તેજો યદસા આદિત્યઃ ઓમિત્યેતદક્ષરસ્ય

ચૈતત્સ્માદોમિત્યનેનૈતદ્દુપારીતાજસ્રમિત્યેકોડસ્ય સમ્બોધયિતેત્યેવં

હ્યાહ :

એતદેવાક્ષરં પુણ્યમેતદેવાક્ષરં પરમ્ ।

એતદેવાક્ષરં જ્ઞાત્વા યો યદિચ્છતિ તસ્ય તત્ ॥ ૪ ॥

અથાન્યત્રાપ્યુક્તં સ્વનવત્યેષાસ્યસ્તનુર્યા ઓમિતિ સ્ત્રીપુંનપુંસકેતિ

લિડ્ગવતી એષાડથાગ્નિર્વાયુરાદિત્ય ઇતિ ભાસ્વતિ એષા અથ બ્રહ્મ

રુદ્રો

વિષ્ણુરિત્યધિપતિવતી એષાડથ ગાર્હપત્યો દક્ષિણાગ્નિરાહવનીયા ઇતિ

મુખવતી એષાડથ ઋગ્યજુઃસામેતિ વિજ્ઞાનવતી એષા

ભૂર્ભુવઃસ્વરિતિ

લોકવતી એષાડથ ભૂતં ભવ્યં ભવિષ્યદિતિ કાલવતી એષાડથ

પ્રાણોડગ્નિઃ

સૂર્ય ઇતિ પ્રતાપવતી એષાડથાત્રમાપશ્વન્દ્રમા ઇત્યાપ્યાયનવતી

એષાડથ બુદ્ધિર્મનોડહ્હારા ઇતિ ચેતનવતી એષાડથ પ્રાણોડપાનો

વ્યાન

ઇતિ પ્રાણવતી એષેતિ અત ઓમિત્યુક્તેનૈતાઃ પ્રસ્તુતા અર્ચિતા અર્પિતા

ભવન્તીતિ એવં હ્યાહૈતદ્વૈ સત્યકામ પરં ચાપરાં

ચ બ્રહ્મ યદોમિત્યેતદક્ષરમિતિ ॥ ૫ ॥

અથાવ્યાહૃતં વા ઇદમાસીત્ સ સત્યં

પ્રજાપતિસ્તપસ્તભ્વાડનુવ્યાહરદ્ભૂર્ભુવઃસ્વરિતિ ।

એષૈવાસ્ય પ્રજાપતેઃ સ્થવિષ્ઠા તનુર્યા લોકવતીતિ

સ્વરિત્યસ્થાઃ શિરો નાભિર્ભુવો

ભૂઃ પાદા આદિત્યશ્ચક્ષુઃ ચક્ષુરાયતા હિ પુરુષસ્ય

મહતી માત્રા ચક્ષુષા

હ્યયં માત્રાશ્ચરતિ સત્યં વૈ ચક્ષુઃ

અક્ષિણ્યવસ્થિતો હિ પુરુષઃ સર્વાર્થેષુ ચરતિ

એતસ્માદ્ભૂર્ભુવઃસ્વરિત્યુપાસીતાનેન હિ

प्रजापतिर्विश्वात्मा विश्वयक्षुरिवोपासितो भवतीति अेवं ङ्याडैषा
वै प्रजापतेर्विश्वभृत्तनुरेतस्यामिदं सर्वमन्तर्हितमस्मिन्
य सर्वस्मिन्नेषा अन्तर्हितेति तस्मादेषोपासीता ॥ ६ ॥

तत्सवितुर्वरेण्यमित्यसौ वा आदित्यः सविता स वा अेवं प्रवरणीय
आत्मकामेनेत्याडुर्भ्रमवादिनोऽथ भर्गो देवस्य धीमहीति
सविता वै देवस्ततो योऽस्य भर्गाप्यस्तं
चिन्तयामीत्याडुर्भ्रमवादिनोऽथ
धियो यो नः प्रयोदयादिति भुद्ध्यो वै धियस्तायोऽस्माकं
प्रयोदयादित्याडुर्भ्रमवादिनः अथ भर्गा इति यो ङ वा अमुष्मिन्नादित्ये
निहितस्तारकोऽक्षिणि वैष भर्गाप्यः भाभिर्गतितरस्य हीति भर्गः
भर्जयतीति
वैष भर्ग इति रुद्रो भ्रमवादिनोऽथ भ इति भासयतीमान् लोकान् २
इति
इंजयतीमानि भूतानि ग इति गच्छन्त्यस्मिन्नागच्छन्त्यस्मादिमाः
प्रजास्तस्माद्भ्रम-रग-त्वाद्भर्गः शाश्वत् सूयमानात् सूर्यः सवनात्
सविताऽदनात् आदित्यः पवनात्पावनोऽथापोप्यायनादित्येवं ङ्याड
भल्वात्मनोऽत्मा नेतामृताप्यश्चेता मन्ता गन्तोत्सृष्टानन्दयिता
कर्ता वक्ता रसयिता घ्राता द्रष्टा श्रोता स्पृशति य विभुर्विग्रहे
सन्निविष्टा इत्येवं ङ्याड अथ यत्र द्वैतीभूतं विज्ञानं तत्र ङि
शृणोति
पश्यति जिघ्रति रसयति यैव स्पर्शयति सर्वमात्मा जानीतेति
यत्राद्वैतीभूतं
विज्ञानं कार्यकारणकार्मनिर्मुक्तं निर्वचनमनौपम्यं निरुपाण्यां
ङि तदवाय्यम् ॥ ७ ॥

अेष ङि भल्वात्मेशानः शम्भुर्भवो रुद्रः प्रजापतिर्विश्वसृक्
ङिरण्यगर्भः सत्यं प्राणो ङंसः शास्ता विष्णुर्नारायणोऽर्कः
सविता धाता विधाता सम्राडिन्द्र इन्दुरिति य अेष तपत्यग्निरिवाग्निना
पिडितः सडस्राक्षेण ङिरण्यमेनाएडेन अेष वा जिज्ञासितव्योऽन्वेष्टव्यः
सर्वभूतेभ्योऽभयं दत्त्वाण्यं गत्वाथ
अङिःकृत्वीन्द्रियार्थास्वाच्छरीराद्गुपलभेत अेनमिति ।
विश्वरूपं ङरिणं जातवेदसं परायणं ज्योतिरेकं तपन्तम् ।

सहस्ररश्मिः शतधा वर्तमानः प्राणः प्रजानामुद्यत्येष सूर्यः ॥

॥ ८ ॥

तस्माद्वा ओष उभयात्मैव विदात्मन्येवाभिधायत्यात्मन्येव

यजतीति ध्यानं प्रयोगस्थं मनो विद्मद्भिष्टुतं

मनःपूतिमुखिष्टोपहतमित्यनेन तत्पावयेत् मन्त्रं पठति

उच्छिष्टोच्छिष्टोपहितं यस्य पापेन दत्तं मृतसूतकाद्वा

वसोः पवित्रमग्निः सवितुश्च रश्मयः पुनन्त्वन्नं मम दृष्टुतं

य यदन्यत् अद्भिः पुरस्तात्परिधधाति प्राणाय स्वाहापानाय

स्वाहा व्यानाय स्वाहा समानाय स्वाहोदानाय स्वाहेति

पञ्चभिरभिजुडोति

अथावाशिष्टं यतवागम्रात्यतोऽद्भिर्भूय

ओवोपरिष्ठात्परिधधात्याद्यान्तो

भूत्वात्मेज्यानः प्राणोऽग्निर्विश्वोऽसीति य

द्वाभ्यामात्मानमभिध्यायेत्

प्राणोऽग्निः परमात्मा वै पञ्चवायुः समाश्रितः स प्रीतः प्रीणातु

विश्वं

विश्वभुङ् विश्वोऽसि वैश्वानरोऽसि विश्वं त्वया

धार्यते जायमानम् विशन् तु त्वामाहुतयश्च

सर्वाः प्रजास्तत्र यत्र विश्वामृतोऽसीति ओवं न विधिना

भल्वनेनात्तानत्वं पुनरुपैति ॥ ८ ॥

अथापरं वेदितव्यमुत्तरो विकारोऽस्यात्मयज्ञस्य यथात्रमन्नादश्चेति

अस्योपव्याभ्यानं पुरुषश्चेता प्रधानान्तःस्थः स एव भोक्ता

प्राकृतमन्नं भुङ्क्त इति तस्यायं भूतात्मा ऽयन्नमस्यकर्ता

प्रधानः

तस्मात्त्रिगुणं भोज्यं भोक्ता पुरुषोऽन्तस्थः अत्र दृष्टं नाम

प्रत्ययम्

यस्माद्धीजसम्भवा ङि पशवस्तस्माद्धीजं भोज्यमनेनैव प्रधानस्य

भोज्यत्वं

व्याभ्यातं तस्माद्भोक्ता पुरुषो भोज्या प्रकृतिस्तत्स्थो भुङ्क्त इति

प्राकृतमन्नं

त्रिगुणभेदपरिणामत्वान्महदाद्यं विशेषान्तं विद्गमनेनैव
 यतुर्दशविधस्य
 मार्गस्य व्याख्या कृता भवति सुभद्रुःप्रमोदसंज्ञं
 उच्यन्नभूतमिदं जगत्
 न हि बीजस्य स्वाद्युपरिग्रहोऽस्तीति यावन्नप्रसूतिः तस्याप्येवं
 तिसृष्ववस्थास्वन्नत्वं
 भवति कौमारं यौवनं जरा परिणामत्वात्तद्वन्नत्वमेवं प्रधानस्य
 व्यक्ततां
 गतस्थोपलब्धिर्भवति तत्र बुद्ध्यधीनि स्वाद्युनि
 भवन्त्यध्यवसायसङ्ख्याभिमाना इति
 अथेन्द्रियार्थान् पञ्चस्वाद्युनि भवन्ति अ एवं सर्वाणीन्द्रियकर्माणि
 प्राणकर्माणि
 अ एवं व्यक्तमन्नमव्यक्तमन्नम् अस्य निर्गुणो भोक्ता
 भोक्तृत्वाच्चैतन्यं
 प्रसिद्धं तस्य यथाग्निर्वै देवानामन्नदः
 सोमोऽन्नमग्निर्नैवान्नमित्येवंवित्
 सोमसंज्ञोऽयंभूतत्माऽग्निःसंज्ञोऽप्यव्यक्तमुभा इति वचनात्पुरुषो
 उच्यव्यक्तमुपेन त्रिगुणं भुङ्क्ते इति यो वैवं वेद संन्यासी योगी
 यात्मयाञ्च येति अथ यद्गन् कश्चिच्छून्यागारे कामिन्यः
 प्रविष्टाः स्मृशतीन्द्रियार्थान् तद्धर् यो न स्मृशति
 प्रविष्टान् संन्यासी योगी यात्मयाञ्च येति ॥ १० ॥
 परं वा अतदात्मनो रूपं यदन्नमन्नमयो उच्यं प्राणोऽथ न
 यद्यश्नात्यमन्ताऽश्रोताऽस्प्रष्टाऽद्रष्टाऽवक्ताऽघ्राताऽरसयिता
 भवति प्राणांश्चोत्सृजतीति अ एवं उयाडाथ यद्वि भल्वश्राति
 प्राणसमृद्धो
 भूत्वा मन्ता भवति श्रोता भवति
 स्प्रष्टा भवति वक्ता भवति रसयिता
 भवति घ्राता भवति द्रष्टा भवतीति अ एवं उयाड अन्नाद्वै प्रजाः
 प्रजायन्ते
 याः कश्चित्पृथिवीशृताः । अतोऽन्नेनैव ज्जुवन्ति अथैतदपि यन्ति
 अन्ततः ॥ ११ ॥

अथान्यत्रापि उक्तम् सर्वाणि उ वा षमानि भूतान्युदरुः
 प्रपतन्त्यन्नमिजिघृक्षमाणानि सूर्यो रश्मिभिराददात्यन्नं
 तेनासौ तपत्यन्नेनाभिषिक्ताः पयन्तीमे प्राणा अग्निर्वा
 अन्नेनोज्ज्वलत्यन्नकामेनेदं प्रकल्पितं ब्रह्मणः
 अतोऽन्नमात्मैत्युपासीतेत्येयं
 ख्यातः । अनाद्भूतानि जायन्ते जातान्यन्नेन
 वर्धन्ते अद्यतेऽस्ति य भूतानि
 तस्मादन्नं तदुच्यते ॥ १२ ॥

अथान्यत्रापि उक्तम् : विश्वभूद्धै नामैषा तनुर्भगवतो
 विष्णोर्यद्विदमन्नं प्राणो वा अन्नस्य रसो मनः प्राणस्य
 विज्ञानं मनस आनन्दं विज्ञानस्येति अन्नवान् प्राणवान्
 मनश्चान् विज्ञानवान् आनन्दवान् य भवति यो वैवं वेद
 यावान्तीतु वै भूतान्यन्नमदन्ति तावत्स्वन्तस्थोऽन्नमति यो वैवंवेद
 ।

अन्नमेव विजरन्नमन्नं संवननं स्मृतम् । अन्नं पशूनां
 प्राणोऽन्नं ज्येष्ठमन्नं भिषक् स्मृतम् ॥ १३ ॥

अथान्यात्रप्युक्तम् : अन्नं वा अस्य सर्वस्य योनिः कालश्चान्नस्य
 सूर्यो योनिः कालस्य तस्यैतद्रूपं यन् निमेषादिकावात्सम्भृतं
 द्वादशात्मकं वत्सरमेतस्याग्नेयमर्धमर्धं वारुणं मघाद्यं
 श्रविष्ठार्धमाग्नेयं कुमोणोत्कमेण सापर्धाद्यं श्रविष्ठार्धान्तं
 सौम्यम् तत्रैकैकमात्मनो नवांशकं सयारकविधम्
 सौक्ष्म्यत्वादेतत्प्रमाणामनेनैव प्रमीयते हि कालः न विना प्रमाणेन
 प्रमेयस्योपलब्धिः प्रमेयोऽपि प्रमाणातां
 पृथक्त्वादुपैत्यात्मसम्बोधनार्थमित्येवं
 ख्यातः । यावत्यो वै कालस्य कलास्तावतीषु यरत्यसौ यः कालं
 ब्रह्मेत्युपासीत

कालस्तस्यातिदूरमपसरतीति अेवं ख्यातः :

कालात्स्रवन्ति भूतानि कालाद्भृङ्गिं प्रयान्ति य ।

काले यास्तं नियच्छन्ति कालो मूर्तिरमूर्तिमान् ॥ १४ ॥

द्वे वाव ब्रह्मणो रूपे कालश्चाकालश्चाथ यः
 प्रागादित्यात्सोऽकालोऽकालोऽथ

य आदित्यद्यः स कालः सकलः सकलस्य वा अतद्रूपं यत्संवत्सरः
संवत्सरात्मत्ववेमेमाः प्रजाः प्रजायन्ते संवत्सरेणोऽवै जाता
विवर्धन्ते

संवत्सरे प्रत्यस्तं यन्ति तस्मात्संवत्सरो वै प्रजापतिः कालोऽन्नं
ब्रह्मनीडमात्मा
येत्येवं ङ्याह

कालः पयति भूतानि सर्वाण्येव मडात्मनि ।

यस्मिन् तु पय्यते कालो यस्तं वेद स वेदवित् ॥ १५ ॥

विग्रहवानेष कालः सिन्धुराजः प्रजानाम् अेष तत्स्थः सविताभ्यो
यस्मादेवेमे चन्द्रर्क्षग्रह संवत्सराद्यः सूयन्ते अथैभ्यः
सर्वमिदमत्र वा यत्किञ्चित्शुभाशुभं दृश्यन्तेऽव लोके
तदेतेभ्यस्तस्मादादित्यात्मा ब्रह्माथ कालसंज्ञमादित्यमुपासीतादित्यो
ब्रह्मेत्येकेऽथ अेवं ङ्याह ।

छोता भोक्ता ङविर्मन्त्रो यज्ञो विष्णुः प्रजापतिः ।

सर्वः कश्चित्प्रभुः साक्षी योऽमुष्मिन्माति माऽऽले ॥ १६ ॥

ब्रह्म ङ वा षडमत्र आसीत् अेकोऽनन्तः प्रागनन्तो दक्षिणोऽनन्तः
प्रतीच्यनन्त उदीच्यनन्त उर्ध्वान् याऽवान् य सर्वतोऽनन्तः
न ङ्यास्य प्राय्यादि दिशः कल्पन्तेऽथ तिर्यग्वान् योर्ध्वं वा
अनूढ्य अेष परमात्माऽपरिमितोऽतर्क्योऽचिन्त्य अेष आकाशात्मा
अेवैष कृत्स्नक्षय अेको जागर्तीति अेतस्मादाकाशादेष भल्विदं
येतामात्रं बोधयति अनेनैव येदम् ध्यायते अस्मिन् य प्रत्यस्तं
याति अस्यैतद्भास्वरं रूपं यदमुष्मिन्नादित्ये तपति अग्रौ
याधुमुके

यज्जयोतिश्चित्रतरमुदरस्तोऽथ वा यः पयत्यन्नम् षत्येवं ङ्याह
यश्चैषोऽग्रौ

यश्चायं ङुदये यश्चासावादित्ये स अेष अेका षत्येकस्य ङैकत्वमेति
य अेवं वेद ॥ १७ ॥

तथा तत्प्रयोगकल्पः प्राणायामः प्रत्याहारो ध्यानं धारणा
तर्कः समाधिः षडङ्गा षत्युच्यते योगः अनेन यदा पश्यन्पश्यति
रुक्मवर्णं कर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिम् तदा विद्वान्पुण्यपापे
विहाय परेऽव्यये सर्वमेकीकरोति अेवं ङ्याह :

यथा पर्वतमादीभं नाश्रयन्ति मृगद्विजः ।
तद्दृष्ट्वाऽभविद्यो द्रोषा नाश्रयन्ति कदाचन ॥

॥ १८ ॥

अथान्यत्राप्युक्तम् : यदा वै बलिर्विद्वान्मनो नियम्येन्द्रियार्थान्
य प्राणो निवेशयित्वा निःसङ्कल्पस्ततस्तिष्ठेत् अप्राणाद्विह
यस्मात्सम्भूतः प्राणसंज्ञको ञ्जवस्तस्मात्प्राणो वै तुर्याभ्ये
धारयेत्प्राणम् इत्येवं ज्ञ्याड :

अथितं चित्तमध्यस्तमचिन्त्यं गुह्यमुत्तमम् ।

तत्र चित्तं निघायेत तस्य विद्वां निराश्रयम् ॥ ॥ १९ ॥

अथान्यत्राप्युक्तम् : अतः परास्य धारणा तालुरसनाग्रनिपीडना-
द्वात्मनःप्राणानिरोधनाद्ब्रह्म तर्कज्ञ पश्यति यदात्मनाऽऽत्मान-
मणोरणीयांसं द्योतमानं मनःक्षयात्पश्यति तदात्मनात्मानं
दृष्ट्वा निरात्मा भवति निरात्मकत्वाद्सङ्ख्योऽयोनश्चिन्त्यो
मोक्षलक्षणमित्येतत्परं रजस्यम् इत्येवं ज्ञ्याड :

चित्तस्य हि प्रसादेन उन्ति कर्म शुभाशुभम् ।

प्रसन्नात्मात्मनि स्थित्वा सुभमव्ययमश्रुता धति ॥ ॥ २० ॥

अथान्यत्राप्युक्तम् : उर्ध्वगा नाडी सुषुम्नाभ्या

प्राणसञ्चारिणी

ताल्वन्तर्विच्छिन्ना तथा प्राणोद्धारमनोयुक्तयोर्ध्वमुत्थमेत्

ताल्वध्याग्रं

परिवर्त्य इन्द्रियाण्यसंयोज्य मडिमा मडिमानं निरीक्षेता ततो

निरात्वकमेति

निरात्मकत्वान्न सुभदुःखभाऽभवति केवलत्वं लभता इत्येवं

ज्ञ्याड :

परः पूर्वं प्रतिष्ठाप्य निगृहीतानिलं ततः ।

तीर्त्वा पारमपारेण पश्चाद्युञ्जत मूर्ध्वनि ॥ ॥ २१ ॥

अथान्यत्राप्युक्तम् : द्वे वा व ब्रह्मणी अभिध्येये

शब्दश्चाशब्दश्च

अथ शब्देनैवाशब्दमाविच्छियते अथ तत्र ओमिति

शब्दोऽनेनोर्ध्वमुत्थान्तोऽशब्दे

निधनमेति अथाऽऽषा गतिरेतदमृतम् अतत्सायुज्यत्वम्
निर्वृतत्वम् तथा चेति

अथ यथोर्णानामिस्तन्तुनोर्ध्वमुत्कान्तोऽवकाशं लभतीत्येवं वा व
भल्वासावभिध्याता ओमित्यनेनोर्ध्वमुत्कान्तः स्वातन्त्र्यं लभते
अन्यथा परे शब्दवादिनः :

श्रवाणाङ्गुष्ठयोगेनान्तर्दृष्टयाकाशशब्दमाकर्णयन्ति समविधेयं
तस्योपमा यथा नद्यः किङ्किणी कांस्ययक्कभेक विःकृन्टिका
वृष्टिर्निवाते

वदतीति तं पृथग्लक्षणमतीत्य परेऽशब्देऽव्यक्तो ब्रह्मण्यस्तं
गताः तत्र तेऽपृथग्धर्मिणोऽपृथग्विवेक्या यथा सम्पन्ना
मधुत्वं नानारसा धृत्येवं ज्ञ्याड :

द्वे ब्रह्मणि वेदितव्ये शब्दब्रह्म परां य यत् ।

शब्दब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ २२ ॥

अथान्यत्राप्युक्तम् : यः शब्दस्तदोमित्येतदक्षरम्
यदस्याग्रं तस्थान्तमशब्दमभयमशोकमानन्दं तृप्तं
स्थिरमयलममृतमच्युतं ध्रुवं विषणुसंज्ञितं सर्वापरत्वाय
तदेता उपसीतेत्येवं ज्ञ्याड :

योऽसौ परापरो देवा ऊंकारो नाम नामतः ।

निःशब्दः शून्यभूतस्तु मूर्ध्नि स्थाने ततोऽन्वयेत् ॥ २३ ॥

अथान्यत्राप्युक्तम् : धनुः शरीरम् ओमित्येतच्छरः
शिभास्य मनः तमोलक्षणं भित्वा तमोऽतमाविष्टमागच्छति
अथाविष्टं भित्वाऽलातयक्कमिव स्फुरन्तमादित्यवर्णमूर्जस्वन्तं
ब्रह्म तमसः पर्यमपश्यद्यदमुष्मिन्नादित्येऽथ सोमेऽग्नौ
विद्युति विभाति अथ भल्वेनं दृष्ट्वाऽमृतत्वं गच्छतीत्येवं
ज्ञ्याड :

ध्यानमन्तःपरे तत्त्वे लक्ष्येषु य निधीयते ।

अतोऽविशेषविज्ञानं विशेषमुपगच्छति ॥

मानसे य विलीने तु यत्सुप्तं यात्मसाक्षिकम् ।

तद्ब्रह्म यामृतं शुक्लं सा गतिर्लोक एव सः ॥ २४ ॥

अथान्यत्राप्युक्तम् : निद्रेवान्तर्हितेन्द्रियः शुद्धितमया

ધિયા સ્વપ્ન ઇવ યઃ પશ્યતીન્દ્રિયભિલેડવિવશઃ પ્રણવાખ્યં
પ્રણેતારં ભારૂપં વિગતનિદ્રં વિજરં વિમૃત્યું વિશોકં
ય સોડપિ પ્રણવાખ્યઃ પ્રણેતા ભારૂપઃ વિગત નિદ્રઃ વિજરઃ
વિમૃત્યુર્વિશોકો ભવતીત્યેવં હ્યાહ :

એવં પ્રાણમથોહુારં યસ્માત્સર્વમનેકથા ।

યુનક્તિ યુજ્જતે વાપિ યસ્માદ્યોગ ઇતિ સ્મૃતઃ ॥

એકત્વં પ્રાણમનસોરિન્દ્રિયાણાં તથૈવ ચ ।

સર્વભાવપરિત્યાગો યોગ ઇત્યભિધીયતે ॥ ૨૫ ॥

અથાન્યત્રાપ્યુક્તમ્ : યથા વાપ્સુ ચારિણઃ શાકુનિકઃ
સૂત્રચન્નેણોદ્ધૃત્યોદરેડગ્રૌ જુહોત્યેવં વા વ
ખલ્વિમાન્પ્રાણાનોમિત્યનેનોદ્ધૃત્યાનામયેડગ્રૌ જુહોતિ
અતસ્તમોર્વિવસોડથ યથા તમોર્વિ સાર્પિસ્તુણકાષ્ઠસંસ્પર્શ-
નોજ્જવલતીત્યેવં વા વ ખલ્વસાવપ્રાણાખ્યઃ પ્રાણસંસ્પર્શનોજ્જવલતિ
અથ યદુજ્જવલત્યેતદ્બ્રહ્મણો રૂપં ચૈતદ્વિષ્ણોઃ પરમં પદમ્
ચૈતદ્દુદ્રસ્ય રુદ્રત્વમેતત્તદપરિમિતથા ચાત્માનં વિભજ્ય
પૂરયતીમાં લોકાનિત્યેવં હ્યાહ :

વહેશ્ચ યદ્ભત્મલુ વિસ્ફુલિઙ્ગાઃ સૂર્યાન્મયૂખાશ્ચ તથૈવ

તસ્ય

પ્રાણાદયો વૈ પુનરેવ તસ્માદ્ અભ્યુચ્ચરન્તીહ યથાકમેણ ॥

॥ ૨૬ ॥

અથાન્યત્રાપ્યુક્તમ્ : બ્રહ્મણો વા વૈતત્તેજઃ પરસ્થામૃતસ્થાશરીરસ્ય
યચ્છરીરસ્યૌષ્ણ્યમસ્યૈતદ્ધૃતમથાવિઃ સન્ નભસિ નિહિતં
વૈતટેકાગ્રેણૈવમન્તર્હૃદયાકાશં વિનુદન્તિ યત્તસ્ય જ્યોતિરિવ
સમ્પદ્યતીતિ અતસ્તદ્ભાવમ્ અચિરેણૈતિ ભૂમાવચસ્પિણં નિહિતં
યથાડચિરેણૈતિ ભૂમિત્વમ્ મૃદ્ધત્સંસ્થમચસ્પિણં
યથાગ્ન્યચસ્કારાદયો

નાભિભવન્તિ પ્રણશ્યતિ ચિત્તં તથાશ્રયેણ સહૈવમિત્યેવં હ્યાહ :

હૃદ્યાકાશમયં કોશમાનન્દં પરમાલયમ્ ।

સ્વં યોગશ્ચ તતોડસ્માકં તેજશ્ચૈવાગ્નિસૂર્યયોઃ ॥ ૨૭ ॥

અથાન્યત્રાપ્યુક્તમ્ : ભૂતેન્દ્રિયાર્થાનતિક્રમ્ય તતઃ પ્રબ્રજ્યાજ્યં

धृतिदण्डं धनुर्गुडीत्वाऽनभिमानमयेन शैवेषुणा तं ब्रह्म
 द्वारपारं निहत्याद्यं संमोहमौली तृषणोर्ष्याकुण्डली
 तन्दीराघवेत्यभिमानाध्यक्षः क्रोधज्यं प्रलोभदण्डं
 धनुर्गुडीत्वेच्छामयेन शैवेषुणोमानि भलु भूतानि उन्ति
 तं उत्तोरकारप्लवेनान्तर्द्धयाकाशास्य पारं तीर्त्वाविर्भूते
 अन्तराकाशे शनैरुपवैवावटङ्कडातुकामः संविशत्येवं
 ब्रह्मशावां विशेत् ततश्चतुर्जलं ब्रह्मकोशं प्रणुदेत्
 गुर्वागमेनेति :

अतः शुद्धः पूतः शून्यः शान्तोऽप्राणो निरात्माऽनन्तोऽक्षय्यः
 स्थिरः शाश्वतोऽजः स्वतन्त्रः स्वे मडिमि तिष्ठति अतः स्वे मडिमि
 तिष्ठमानम् दृष्ट्वाऽपृत्तयकमिव सञ्चारयकमालोकयति
 इत्येवं ज्ञ्याह :

षड्भिर्मासैस्तु युक्तस्य नित्यमुक्तस्य टेडिनः
 अनन्तः परमो गुड्यः सम्यग्योगः प्रवर्तते ॥

रजस्तमोभ्यां विद्धस्य सुसमिद्धस्य टेडिनः

पुत्रदारकुटुम्बेषु सक्तस्य न कदायन ॥ ॥ २८ ॥

अेवमुक्त्वाऽन्तर्द्धयः शकायन्यस्तस्मै नमस्कृत्वाऽनया

ब्रह्मविद्यया राजन् ब्रह्मणः पन्थानमावृढाः पुत्राः

प्रजापतेरिति सन्तोषं द्रन्द्धतितिक्षां शान्तत्वं

योगाभ्यासादवाप्नोतीति

अेतद्गुण्यतमं नापुत्राय नाशिष्याय नाशान्ताय कीर्तयेदिति

अनन्यभक्ताय सर्वगुणसम्पन्नाय दद्यात् ॥ ॥ २९ ॥

ॐ शुचौ देशे शुचिः सत्त्वस्थः सधधीयानः सद्वादी

सद्द्व्यायी सधाञ्जु स्यादिति । अतः सद्ब्रह्मणि सत्यभिलाषिणि

निर्वृत्योऽनस्तत्त्वलच्छिन्नपाशो निराशः परेष्यात्मवद्विगतभयो

निष्कामोऽक्षय्यमपरिमितं सुभमाकम्ब्य तिष्ठति । परमं

वै शेषधेरिव परस्योद्धरणं यन्निष्कामत्वम् । स हि सर्वकाममयः

पुरुषोऽध्यवसायसङ्कल्पामिमानविद्गो बद्धः । अतस्तद्विपरीतो मुक्तः ।

अत्रैक आहुर्गुणः प्रकृतिभेदवशासध्यवसायात्मबन्धमुपागतो ।

अध्यवसायस्य दोषक्षयाद्धि मोक्षः मनसा ज्येव पश्यति मनसा

शृणोति कामः सङ्कल्पो विचिकित्सा श्रद्धाऽश्रद्धा

धृतिरधृतिर्द्धीर्धीर्भारित्येतत्सर्वं मन एव गुणौघैरुड्यमानः

कलुषीकृतश्चास्थिरश्चालो लुप्यमानः सस्यृडो

व्यग्रश्चाभिमानित्वं

प्रयात एति अडं सो ममेदमित्येवं मन्यमानो निबध्नात्यात्मनात्मान्

जालेनेव भेयरः । अतः पुरुषोऽध्यावसायसङ्कुल्याभिमानसिङ्गो बध्

अतस्तद्विपरीतो मुक्तः तस्मान्निरध्यवसायो निःसङ्कुलो

निरभिमानस्तिष्ठेत्

अेतन्नोक्षलक्षणां अेषात्र ब्रह्मपदवी अेषोऽत्र द्वारविवरोऽनेनास्य

तमसः पारं गमिष्यति । अत्र छि सर्वे कामाः समाहिता

धृत्यत्रोदाडरन्ति :

यदा पञ्चावतिष्ठन्ते ज्ञानानि मनसा सह ।

बुद्धिश्च न विद्येष्टते तामाहुः परमां गतिम् ॥

अेतदुक्तवान्तर्हृदयः शाकायन्यस्तस्मै नमस्कृत्वा यथावदुपयारी

कृतकृत्यो मरुदुत्तरायणं गतो न ड्यत्रोद्धर्तना गतिः अेषोऽत्र

ब्रह्मपथः सौरं स्द्धारं भित्तोर्द्वेन विनिर्गता धृत्यत्रोदाडरन्ति

:

अनन्ता रश्मयस्तस्य धीपवधः स्थितो लुटि ।

सितासिताः कद्रुनीलाः कपिला मृदुलोहिताः ॥

उर्ध्वमेकः स्थितस्तेषां यो भिभित्वा सूर्यमण्डलम् ।

ब्रह्मलोकमतिक्रम्य तेन यान्ति परां गतिम् ॥

यदस्यान्यद्रश्मिशतमूर्ध्वमेव व्यवस्थितम् ।

तेन देवनिकायानां स्वधामानि प्रपद्यते ॥

ये नैकशुपाश्चाधस्ताद्रश्मयोऽस्य मृदुप्रभाः ।

एड कर्मोपभोगाय तैः संसरति सोऽवषः ।

तस्मात्सर्गस्वर्गापवर्गडेतुर्भगवानसावादित्य धति ॥

॥ ३० ॥

किमात्मकानि वा अेतानीन्द्रियाणि प्रथरन्त्युद्धन्ता यैतेषामिड

डो नियन्ता वेत्याड । प्रत्याडात्मात्मकानीत्यात्मा ड्येषामुद्धन्ता

वाप्सरसो भानवीयाश्च मरीययो नाम अथ पञ्चभिः

रश्मिभिर्विषयानन्ति कतम आत्मेति योऽयं शुद्धः पूतः

शून्यः शान्तादिवक्षारोक्तः स्वडैर्लिङ्गैरुपगृह्यः
 तस्यैतल्लिङ्गमलिङ्गस्याग्नेर्यदौषधमाविष्टं चापां यः
 शिवतमोरस एत्येके । अथ वाक्षोत्रं यक्षुर्मनः प्राण एत्येके,
 अथ बुद्धिर्धृतिः स्मृतिः प्रज्ञा तदित्येके अथ ते अेतस्यैवं
 यथैवेह बीजस्याङ्कुरावाथधूमार्थिर्विष्णुलिङ्गा एवाग्नेश्चेति
 अत्रोदाहरन्ति :

वह्निश्च यद्भ्रतमलु विष्णुलिङ्गाः

सूर्यान्मयूष्माश्च तथैव तस्य ।

प्राणाद्यो वै पुनरेव तस्मा-

दभ्युच्यन्तीह यथाक्रमेण ॥

॥ ३१ ॥

तस्माद्वा अेतस्मादात्मनि सर्वे प्राणाः सर्वे लोकाः सर्वे वेदाः
 सर्वे देवाः सर्वाणि य भूतान्युच्यन्ति तस्योपनिषत्सत्यस्य सत्यमिति
 अथ यथाद्र्वेधाग्नेरव्याहितस्य पृथग्धूमा निश्चरन्त्येवं वा
 अेतस्य मलतो
 भूतस्य निःश्वसितमेतद्यद्देवो यजुर्वेदः सामवेदोऽथर्वाङ्गिरसा
 एतिहासः

पुराणम् विद्या उपनिषदः श्लोकाः सूत्राण्यनुव्याख्यानानि
 व्याख्यानान्यस्यैवैतानि विश्वा भूतानि ॥ ३२ ॥

पञ्चैष्टको वा ओषोऽग्निः संवत्सरः तस्येमा एष्टका यो
 वसन्तो ग्रीष्मो वर्षाः शरद्धेमन्तः स

शिरःपक्षसीपृथ्वपृष्टवान्

ओषोऽग्निः पुरुषविदः सेयं प्रजापतेः प्रथमा चितिः

करैर्यजमानमन्तरिक्षमुत्क्षिप्त्वा वायवे प्रायच्छत्

प्राणो वै वायुः प्राणोऽग्निस्तस्येमा एष्टका यः प्राणो

व्यानोऽपानः समान उदानः स

शिरःपक्षसीपृष्ठपृष्टवानेषोऽग्निः

पुरुषविदस्तद्विदमन्तरिक्षं प्रजापतेर्द्वितीया चितिः करैर्यजमानं

दिवमुत्क्षिप्त्वेन्द्राय प्रायच्छत् असौ वा आदित्य एन्द्रः सैषोऽग्निः

तस्येमा एष्टका यद्दृग्यजुः सामाथर्वाङ्गिरसा एतिहासं पुराणं

स शिरःपक्षसीपृष्ठपृष्टवानेषोऽग्निः पुरुषविदः सैषा

धौः प्रजापतेस्तृतीया चितिः करैर्यजमानस्यात्मविदेऽवदानं

करोति यथात्मविदुत्क्षिप्य ब्रह्मणे प्रायच्छत्
तत्रानन्दी मोदी भवति ॥ ३३ ॥

पृथिवीगार्हपत्योऽन्तरिक्षं दक्षिणाग्निर्धौराडवनीयः
तत एव पवमानपावकशुचय आविष्टतमेतेनास्य
यज्ञम् यतः पवमानपावकशुचिसंघातो हि जहरः
तस्मादग्निर्यष्टव्यः येतव्यः स्तोतव्योऽभिध्यातव्यः
यजमानो उविर्गृहीत्वा देवताभिध्यानमिच्छति :

डिरण्यवर्णः शकुनो लुधादित्ये प्रतिष्ठितः

मद्गुर्दसस्तेजोवृषः सोऽस्मिन्नग्नौ यजामहे

एति यापि मन्त्रार्थं विचिनोति । तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोऽस्याभिध्येयं
यो बुद्ध्यन्तस्थो ध्यायील मनःशान्तिपदमनुसरत्यात्मन्येव
धत्तेऽत्रेमे श्लोका भवन्ति :

१ यथा निरिन्धनो वह्निः स्वयोनावुपशाम्यते

तथा वृत्तिक्षयाख्यित्तं स्वयोनावुपशाम्यते ।

२ स्वयोनावुपशान्तस्य मनसः सत्यकामतः

एन्द्रियार्थविमूढस्यानृताः कर्मवशानुगाः ।

३ चित्तमेव हि संसारम् तत्प्रयत्नेन शोधयेत्

यख्यित्तस्तन्मयो भवति गुह्यमेतत्सनातनम् ।

४ चित्तस्य हि प्रसादेन उन्ति कर्म शुभाशुभम्

प्रसन्नात्मात्मनि स्थित्वा सुप्रमव्ययमश्रुते ।

५ समासक्तं यथा चित्तं जन्तोर्विषयगोचरे

यद्येवं ब्रह्मणि स्यात्ततो न मुच्येत बन्धनात् ।

६ मनो हि द्विविधं प्रोक्तं शुद्धं याशुद्धमेव य

अशुद्धं कामसम्पर्कात् शुद्धं कामविवर्जितम् ।

७ लय विक्षेपरहितं मनः कृत्वा सुनिश्चलम्

यदा यात्यमनीभावं तदा तत्परमं पदम् ।

८ तावन्मनो निरोद्धव्यं लुटि यावत्क्षयं गतम्

ऐतज्ज्ञानं य मोक्षं य शेषान्ये ग्रन्थविस्तराः ।

९ समाधिनिर्धौतमलस्य येतसो निवेशितस्यात्मनि यत्सुखं भवेत्

न शक्यते वर्णयितुं गिरा तदा स्वयं तदन्तःकरणेन गुह्यते ।

१० अपामापोऽग्निरग्नौ वा व्योम्नि व्योम न लक्षयेत्

अेवमन्तर्गतं यस्य मनः स परिमुच्यते ।

११ मन अेव मनुष्याणां काराणां बन्धमोक्षयोः

बन्धाय विषयासंगिं मोक्षो निर्विषयं स्मृतम् ।

अतोऽनग्निःश्वनग्निश्चिदज्ञानभिध्यायिनां ब्राह्मणः

पदव्योमानुस्मरणं विरुद्धम् तस्मादग्निर्नष्टव्यः येतव्यः

स्तोतव्योऽभिध्यातव्यः ॥ ३४ ॥

नमोऽग्नये पृथिवी क्षिते लोकस्मृते लोकस्मै यजमानाय धेहि

नमो वायवेऽन्तरिक्षक्षिते लोकस्मृते लोकस्मै यजमानाय धेहि

नम आदित्याय दिविक्षिते लोकस्मृते लोकस्मै यजमानाय धेहि

नमो ब्रह्मणे सर्वक्षिते सर्वस्मृते सर्वस्मै यजमानाय धेहि

छिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं भुष्यम्

तत्त्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्माय विषणवे

योऽसा आदित्ये पुरुषः सोऽसा अडम् अेष उ वै सत्यधर्मो यदादित्यस्य

आदित्यत्वं तच्छुक्लम् पुरुषम् अलिङ्गम् नभसोऽन्तर्गतस्य

तेजसोऽशमात्रमेतदधादित्यस्य मध्यं धेवत्य् अक्षिण्यग्नौ

यैतद्ब्रह्मैतदमृतमेतद्बर्गः अेतत्सत्यधर्मो नभसोऽन्तर्गतस्य

तेजसोऽशमात्रमेतदधादित्यस्य मध्ये अमृतं यस्य छि सोमः प्राणा

वा अप्ययंकुरा अेतकं ंद्ब्रह्मैतदमृतमेतद्बर्गः अेतत्सत्यधर्मो

नभसोऽन्तर्गतस्य तेजसोऽशमात्रम् अेतदधादित्यस्य मध्ये

यजुर्दीप्यत्यौमापोज्योतिरसोऽमृतं ब्रह्म बूर्बुवः स्वरोम् ।

अष्टपादं शुचिं उंसं त्रिसूत्रमाणुमव्ययम्

द्विधर्मोऽन्धं तेजसेन्धं सर्वं पश्यन्पश्यति

नभसोऽन्तर्गतस्य तेजसोऽशमात्रमेतदधादित्यस्य मध्ये उदित्वा

मयूषे भवत अेतत्सवित्सत्यधर्म अेतदजुरेतत्तप

अेतदग्निरेतद्वायुरेतत्प्राण

अेतदाप अेतश्चन्द्रमा

अेतच्छुक्लमेतदमृतमेतद्ब्रह्मविषयमेतद्ब्रह्मानुरणवस्तस्मिन्नेव

यजमानः सैन्यव धव व्वीयन्त अेषा वै ब्रह्मैकतात्र छि सर्वे कामाः

समाहित्वा

धृत्यत्रोदाहरन्ति :

अंशुधारय धवाणुवातेरितः संस्फुरत्यसावन्तर्गः सुराणाम् यो

डैववित्स सवित्

स द्वैतवित् सैकधामेतः स्यात्तदात्मकश्च : ये विन्दव

धवाभ्युख्यरन्त्यजस्रम्

विद्युद्विवाभ्रार्षिषः परमे व्योमन् तेऽऋषिषो वै यशस

आश्रयवासाज्जटाभिरुपा

धव कृष्णवर्त्मनः ॥ ३५ ॥

द्वे वा व भव्तेते ब्रह्मज्योतिषो रुपके शान्तमेकं समृद्धं यैकम्

अथ यस्मिन् तस्याधारं षम् अथ यत्समृद्धमिदं तस्यान्नम्

तस्मान्मन्त्रौषधाज्यामिषपुरोडाशस्थालीपाकाद्विभिर्यष्टव्यमन्त-

र्वेधामास्यवशिष्टैरन्नपानैश्चास्यमाडवनीयमिति मत्वा तेजसः

समृद्ध्यै पुण्यलोकविजित्यर्थायामृतत्वाय चात्रोदाहरन्ति :

अग्निद्वित्रं जुहुयात्स्वर्गकामो यमराज्यमग्निष्टोमेनाभिययति

सोमराज्यमुद्धेन सूर्यराज्यं षोडशीना स्वाराज्यमतिरात्रेण

प्राजापत्यमासहस्रसंवत्सरान्तकृतुनेति :

वर्त्याधाररन्नेद्योगाद्यथा दीपस्य संस्थितिः ।

अन्तर्याणोपयोगादिभौ स्थितावात्मशिथी तथा ॥

॥ ३६ ॥

तस्मादोमित्यनेनैतदुपासीतापरिमितं तेजस्तत्रेधमिहितमग्नावादित्ये

प्राणोऽथैषा नाज्यन्नबहुमित्येषाग्नी हुतमादित्यं गमयति अतो यो

रसोऽस्रवत् स उद्गीथं वर्षति तेनेमे प्राणाः प्राणोऽस्यः प्रजा

धत्यत्रोदाहरन्ति :

यद्भविरग्नी हूयते तदादित्यं गमयति तत्सूर्यो रश्मिभिर्वर्षति

तेनान्नं भवति अन्नाद्भूतानामुत्पत्तिरित्येवं ष्याह :

अग्नी प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ।

आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेन्न ततः प्रजाः ॥

॥ ३७ ॥

अग्निद्वित्रं जुह्वानो लोभजालं भिनत्ति अतः संमोहं छित्वा न

दोधास्तु-वानः काममभिध्यायमानस्ततश्चतुर्जालं

ब्रह्मकोशं भिन्दतः परमाकाशमत्र छि सौर

सौम्याग्नेयसात्त्विकानि माण्डलानि भित्त्वा ततः शुद्धः

सत्वान्तरस्थमयलममृतमय्युतं ध्रुवं विष्णुसंज्ञितम्
 सर्वापरं धाम सत्यकामसर्वज्ञात्वसंयुक्तम् स्वतन्त्रम्
 चैतन्यम् स्वे मलिम्नि तिष्ठमानं पश्यति अत्रोदाहरन्ति :
 रविमध्ये स्थितः सोमः सोममध्ये ङुताशनः ।
 तेजोमध्ये स्थितं सत्त्वं सत्त्वमध्ये स्थितोऽय्युतः ॥

शरीरप्रादेशाङ्गुष्ठमात्रमणोरप्यन्वयं ध्यात्वातःपरमतां
 गच्छति अत्र छि सर्वे कामाः समाहिता एति अत्रोदाहरन्ति :
 अङ्गुष्ठप्रादेशशरीरमात्रं प्रदीपप्रतापवद्विस्त्रिधा छि
 तद्ब्रह्मभिष्टूयमानं मडो देवो भुवनान्याविवेश ।
 ॐ नमो ब्रह्मणे नमः ॥

॥ ३८ ॥

एति षष्ठः प्रपाठकः ॥

प्रपाठक ७ ।

अग्निर्गायत्रं त्रिवृद्धन्तरं वसन्तः प्राणो नक्षत्राणि
 वसवः पुरस्ताद्बुधन्ति तपन्ति वर्षन्ति स्तुवन्ति पुनर्विश्रति
 अन्तर्विवरेणोक्षन्ति अथिन्योऽमूर्तो गभीरो
 गुणभुगभयोऽनिर्वृत्तिर्योगीश्वरः
 सर्वज्ञो मघोऽप्रमेयोऽनाद्यन्तः श्रीमान् अजो धीमाननिर्दृश्यः
 सर्वसृक् सर्वस्थात्मा सर्वभुक् सर्वस्थेशानः
 सर्वस्थान्तरान्तरः ॥ १ ॥

इन्द्रस्त्रिष्टुप् पञ्चदशो बृहद्ग्रीभो व्यानः सोमो रुद्रा दक्षिणत
 उद्यन्ति तपन्ति वर्षन्ति स्तुवन्ति पुनर्विशन्ति अन्तर्विवरेण
 षक्षन्ति : अनाद्यन्तोऽपरिमितोऽपरिच्छिन्नोऽपरप्रयोज्यः
 स्वतन्त्रोऽविङ्गोऽमूर्तोऽनन्तशक्तिर्धाता भास्करः ॥ २ ॥

मरुतो जगती समदशो वैश्वपम् वर्षा अपानः शुक्
 आदित्याः पश्चाद्बुधन्ति तपन्ति वर्षन्ति स्तुवन्ति पुनर्विशन्ति
 अन्तर्विवरेणोक्षन्ति तस्थान्तमशब्दमभयमशोकमानन्दम् तृप्तम्
 स्थिरमयलममृतमय्युतम् ध्रुवम् विष्णुसंज्ञितम् सर्वापरं
 धाम ॥ ३ ॥

विश्वे देवा अनुष्टुबेकविंशो वैराजः शरत्समानो वरुणः साध्या

उत्तरत उदन्ति तपन्ति वर्षन्ति स्तुवन्ति पुनर्विशन्ति
अन्तर्विवरेणोक्षन्ति अन्तःशुद्धः पूतः शून्यः शान्तोऽप्राणो
निरात्मानन्तः ॥ ४ ॥

मित्रावरुणौ पङ्क्तिस्त्रिणवत्रयस्त्रिंशो शाक्यररैवते डेमन्त
शिशिरा उदानोऽङ्गिरसश्चन्द्रमा ऊर्ध्वा उदन्ति तपन्ति
वर्षन्ति स्तुवन्ति पुनर्विशन्ति अन्तर्विवरेणोक्षन्ति प्रणवाभ्यं
प्रणेतारम्

भाडुपम् विगतनिद्रम् विजरम् विमृत्युम् विशोकम् ॥ ५ ॥

शनिराडुकेतुरगरक्षोयक्षनरविडगशरभेभाद्योऽधस्तादुदन्ति
तपन्ति वर्षन्ति स्तुवन्ति पुनर्विशन्ति अन्तर्विवरेणोक्षन्ति
यः प्राणो विधरणः सर्वान्तरोऽक्षरः शुद्धः पूतः भान्तः
क्षान्तः शान्तः ॥ ६ ॥

अेष डि अल्वात्मन्तर्दृद्येऽणीयानिद्धोऽग्निरिव

विश्वरूपोऽस्यैवान्नमिदं

सर्वमस्मिन्नोता षमाः प्रजाः अेष आत्मापडतपाग्मा विजरो
विमृत्युर्विशोकोऽविचिडित्सोऽविपाशः सत्यसङ्गुल्यः सत्यकामः
अेष परमेश्वरः अेष भूताधिपतिः अेष भूतपालः अेष सेतुः
विधरणः

अेष डि अल्वात्मेशानः शम्भुर्भवओरुद्रः प्रजापतिर्

विश्वसृष्टिरण्यगर्भः

सत्यं प्राणो ऽंसः शस्ताय्युतो विष्णुर्नारायणः यश्चैषोऽग्रौ
यश्चायं

दृद्येवयश्चासावादित्ये स अेष अेकः तस्मै ते विश्वरुपाय सत्ये
नभसि डिताय नमः ॥ ७ ॥

अथेदानीं ज्ञानोपसर्गा राजन्मोडजालस्यैष वै योनिः यदस्वर्गैः

सड स्वर्गस्यैष वाटये पुरस्तादुक्तेऽप्यधः स्तम्भेनाश्लिष्यन्ति
अथ ये यान्ये ऽ नित्यप्रमुद्विता नित्यप्रवसिता नित्ययायनका
नित्यं शिल्पोपज्जुविनोऽथ ये यान्ये ऽ पुरयायका अयाज्ययायकाः

शुद्धशिष्याः शुद्धश्च शास्त्रविद्वांसोऽथ ये यान्ये ऽ

याटजटनटभटप्रजितरङ्गावतारिणो राजकर्मणि पतिताद्योऽथये

यान्ये ऽ यक्षराक्षसभूतगणपिशाचोरगग्रहादीनामर्थं
 पुरस्कृत्य शमयाम् एत्येवं ब्रुवाणाम् अथ ये यान्ये ऽ वृथा
 कषायकुण्डलिनः कापालिनोऽथ ये यान्ये ऽ वृथा
 तर्कदृष्टान्तकुण्डकेन्द्रजावैर्वैदिकेषु परिस्थातुमिच्छन्ति तैः सऽ
 न संवस्त् प्रकाश्यभूता वै ते तस्करा अस्वर्ग्या एत्येवं ङ्याऽ :
 नैरात्म्यवाद्दकुण्डकैर्मिथ्यादृष्टान्तछेतुभिः ।
 ब्राम्ह्यन्लोको न जानाति वेदविधान्तरन्तु यत् ॥

॥ ८ ॥

भृत्स्यतिर्वै शुद्धो भूत्वेन्द्रस्थाभयायासुरेभ्यः
 क्षयायेमामविधामसृजत्
 तथा शिवमशिवमित्युद्दिशन्त्यशिवं शिवमिति
 वेदादिशास्त्रादिसकधर्माभिध्यानमस्त्विति
 वदन्ति अतो नैनामभिधीयेताच्यथैषा अन्ध्येवैषा रतिमात्रं
 कृत्वमस्या वृत्तय्युतस्येव नारम्भणीयेत्येवं ङ्याऽ :
 दूरमेते विपरीते विषूथी अविधा या य विद्येति ज्ञाता ।
 विधाभीप्सितुं नचिकेतसं मन्ये न त्वा कामा अडवो लोलुपन्ते ॥
 विधां याविधां य यस्तद्वेदोभयं सऽ ।
 अविधया मृत्युं तीर्त्वा विधया अमृतमश्नुते ॥
 अविधायामन्तरे वेष्ट्यमानाः स्वयं धीराः पण्डितं मन्यमानाः ।
 दन्द्रम्यमानाः परियन्ति मूढा अन्धेनैव
 नीयमाना यथान्धाः ॥ ॥ ८ ॥

देवासुरा ऽ वै य आत्मकामा ब्रह्मणोऽन्तिकं प्रयाताः तस्मै
 नमस्कृत्योयुः भगवन् वयमात्मकामाः स त्वं नो ब्रूहीति
 अतश्चिरं ध्यात्वाऽमन्यतान्यतामानो वै तेऽसुरा
 अतोऽन्यतममेतेषामुक्तम्
 तद्विमे मूढा
 उपश्रुवन्त्यभिष्वङ्गिणस्तथाभिघातिनोऽनृताभिशांसिनः
 सत्यमिवानृतं पश्यन्तीन्द्रजालवदित्यतो यद्वेदेष्वभिहितं तत्सत्यं
 यद्वेदेषूक्तं तद्विद्वांस उपश्रुवन्ति तस्माद्ब्रह्मणो
 नावैदिकमधीयीतायमर्थः

સ્થાદિતિ ॥ ૧૦ ॥

એતદ્વા વ તત્સ્વરૂપં નભસઃ ખેડન્તર્ભૂતસ્ય ચત્પરં
તેજસ્તન્ત્રેધાભિહિતમગ્ના આદિત્યે પ્રાણ એતદ્વા વ તત્સ્વરૂપં
નભસઃ ખેડન્તર્ભૂતસ્ય યદોમિત્યેતદક્ષરમનેનૈવ તદુદ્બુદ્ધ્યતિ
ઉદયતિ ઉચ્છ્વસતિ અજસં બ્રહ્મધીયાલભ્મં વાત્રૈવૈતત્સમીરણે
નભસિ પ્રસાખ્યૈવૌત્કમ્ય સ્કધાત્સ્કન્ધમનુસર્ત્યપ્સુ પ્રક્ષેપકો
લવણસ્યેવ ઘૃતસ્ય

ચૌષ્ણ્યમિવાભિધ્યાતુર્વિસ્તૃતિરિવૈતદિત્યાત્રોદાહરન્તિ :

અથ કસ્માદુચ્યતે વૈદ્યુતો યસ્માદુચ્યારિતમાત્ર એવ સર્વ શરીરે
વિદ્યોતયતિ તસ્માદોમિત્યનેનૈતદુપાસીતાપરિમિતં તેજઃ ।

૧ પુરુષશ્ચક્ષુષો યોડયં દક્ષિણોડક્ષિણ્યવસ્થિતઃ ।
ઇન્દ્રોડયમસ્ય જાયેયં સવ્યે ચાક્ષિણ્યવસ્થિતા ॥

૨ સમાગમસ્તયોરેવ હૃદયાન્તર્ગતે સુષૌ ।
તેજસ્તલ્લોહિતસ્યાત્ર પિણ્ડ એવોભયોસ્તયોઃ ॥

૩ હૃદયાદાયાતિ તાવચ્ચક્ષુષ્યસ્મિન્પ્રતિષ્ઠિતા ।
સારણી સા તયોર્નાડી દ્વયોરેકા દ્વિધા સતી ॥

૪ મનઃ કાયાગ્નિમાહન્તિ સ પ્રેરયતિ મારુતમ્ ।
મારુતસ્તૂરસિ ચરન્મન્દ્રં જનયતિ સ્વરમ્ ॥

૫ ખજાગ્નિયોગાદ્ હૃદિ સમ્પ્રયુક્તમણોર્હ્યણુર્દ્ધિરણુઃ કણ્ઠદેશે ।
જિહ્વાગ્રદેશે ત્રણુકં ચ વિદ્ધિ વિનિર્ગતં માતૃકમેવમાહુઃ ॥

૬ ન પશ્યન્મૃત્યુમ્ પશ્યતિ ન રોગં નોત દુઃખતામ્ ।
સર્વં હિ પશ્યન્પશ્યતિ સર્વમાપ્નોતિ સર્વશઃ ॥

૭ ચાક્ષુષઃ સ્વપ્રચારી ચ સુમઃ સુમાત્પરશ્ચ યઃ ।
ભેદાશ્ચૈતેડસ્ય ચત્વારસ્તેભ્યસ્તુર્ય મહત્તરમ્ ॥

૮ ત્રિષ્વેકપાચ્યરેદ્બ્રહ્મ ત્રિપાચ્યરતિ ચોત્તરે ।
સત્યાનૃતોપભોગાર્થાઃ દ્વૈતીભાવો મહાત્મન ઇતિ
દ્વૈતીભાવો મહાત્મન ઇતિ ॥ ॥ ૧૧ ॥

ઇતિ સમમઃ પ્રપાઠકઃ ॥

ૐ આખ્યાયન્તિવતિ શાન્તિઃ ॥

इति मैत्रायण्युपनिषत्समाप्ता ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

The prapATHaka 6 and 7 are available in

Dr. Radhakrishnan's book. See other references in Indexextra.

——
Maitri (Maitrayani) Upanishad
pdf was typeset on August 13, 2021

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

